

Věc C-37/20

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

24. ledna 2020

Předkládající soud:

Tribunal d'arrondissement (Lucembursko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

24. ledna 2020

Žalobce:

WM

Odpůrce:

Luxembourg Business Registers

I. Předmět původního řízení

- 1 Dne 5. prosince 2019 podal žalobce WM žalobu na hospodářské zájmové sdružení Luxembourg BUSINESS REGISTRERS (dále jen „G.I. E. LBR“) k Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (obvodní soud v Lucemburku, Lucembursko), ve které požadoval změnu rozhodnutí G.I. E. LBR ze dne 20. listopadu 2019. Tímto rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce omezit po dobu 3 let přístup k informacím, které se jej týkají jakožto skutečného majitele realitní společnosti YO, pouze na vnitrostátní orgány, úvěrové instituce a finanční instituce, jakož i na soudní exekutory a notáře jednající jako orgány veřejné moci.
- 2 Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (obvodní soud v Lucemburku), který je v této věci předkládajícím soudem, má odpovědět na otázku, zda WM splňuje zákonné podmínky pro to, aby byl omezen přístup k informacím o jeho postavení skutečného majitele realitní společnosti YO.

II. Právní rámec

1. Unijní právo

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/843 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice (EU) 2015/849 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu a směrnice 2009/138/ES a 2013/36/EU

3 Body 14 až 16 a 36 odůvodnění směrnice 2015/849, ve znění změn, uvádí:

„(14) Potřeba přesných a aktuálních informací o skutečném majiteli je klíčovým faktorem při sledování pachatelů trestných činů, kteří by jinak mohli skrýt svou totožnost za korporátní strukturu. Členské státy by proto měly zajistit, aby subjekty zapsané do rejstříku na jejich území v souladu s vnitrostátním právem kromě základních informací, jako jsou název společnosti a adresa, jakož i doklad o vzniku a právní vlastnictví, získaly a měly adekvátní, přesné a současné informace o svém skutečném vlastnictví. K dosažení vyšší transparentnosti v zájmu boje proti zneužívání právnických osob by členské státy měly zajistit, aby byly informace o jejich skutečném vlastnictví uchovávány v centrálním registru mimo danou společnost, v plném souladu s právem Unie. Členské státy mohou k tomuto účelu použít centrální databázi shromažďující informace o skutečném vlastnictví, obchodní rejstřík nebo jiný centrální registr. Členské státy mohou rozhodnout, že za vyplnění informací v registru odpovídají povinné osoby. Členské státy by měly zajistit, aby byly tyto informace ve všech případech k dispozici příslušným orgánům a finančním zpravodajským jednotkám a byly poskytnuty povinným osobám, když provádějí opatření hloubkové kontroly klienta. Rovněž by měly členské státy zajistit, aby byl přístup k informacím o skutečném vlastnictví poskytnut v souladu s pravidly o ochraně údajů dalším osobám, které mohou v souvislosti s praním peněz, financováním terorismu a souvisejícími predikativními trestnými činy jako korupce, daňové trestné činy a podvody prokázat oprávněný zájem. Osoby, které oprávněný zájem prokáží, by měly mít přístup k informacím o povaze a rozsahu skutečné držené účasti v podobě její přibližné váhy.

(15) Za tímto účelem by členské státy měly mít možnost podle vnitrostátního práva umožnit přístup, který je širší než přístup stanovený touto směrnicí.

(16) Včasný přístup k informacím o skutečném vlastnictví by měl být zajištěn způsobem, který zabrání jakémukoli riziku toho, že dotčená společnost bude varována.

[...]

(36) K zajištění přiměřeného a vyváženého přístupu a zaručení práva na soukromý život a ochranu osobních údajů by měly mít členské státy možnost stanovit výjimky vztahující se na zveřejňování prostřednictvím registrů informací o skutečných majitelích a o přístupu k těmto informacím ve výjimečných případech, pokud by tyto informace vystavily skutečného majitele nepřiměřenému riziku podvodu, únosu, vydírání, vymáhání peněz, obtěžování, násilí nebo zastrašování. Členské státy by rovněž měly být oprávněny požadovat registraci on-line s cílem identifikovat jakoukoli osobu, která žádá o informace z registru, jakož i úhradu poplatku za přístup k informacím uvedeným v registru. [...]"

- 4 Článek 30 odst. 9 směrnice 2015/849, ve znění změn, uvádí:

„Za výjimečných okolností stanovených vnitrostátním právem mohou členské státy v případě, že by přístup uvedený v odst. 5 prvním pododstavci písm. b) a c) vystavil skutečného majitele nepřiměřenému riziku, riziku podvodu, únosu, vydírání, [vymáhání peněz], obtěžování, násilí nebo zastrašování nebo pokud je skutečným majitelem nezletilá nebo jinak právně nezpůsobilá osoba, stanovit na základě individuálního posouzení případu výjimku z takového přístupu ke všem nebo některým informacím o skutečném majiteli. Členské státy zajistí, aby byly tyto výjimky uděleny na základě podrobného hodnocení výjimečné povahy daných okolností. [...]"

2. Vnitrostátní právo

- 5 Směrnice 2015/849 byla provedena v lucemburském právu zákonem ze dne 13. ledna 2019 o Registru skutečných majitelů.
- 6 Článek 15 odst. 1 zákona ze dne 13. ledna 2019:

„Registrovaná entita nebo skutečný majitel mohou požádat, individuálně a za výjimečných okolností uvedených níže, na základě řádně odůvodněné žádosti zaslané správci, aby byl přístup k informacím uvedeným v článku 3 omezen pouze na vnitrostátní orgány, úvěrové instituce a finanční instituce, jakož i na soudní exekutory a notáře jednající jako orgány veřejné moci, pokud by tento přístup vystavil skutečného majitele nepřiměřenému riziku, riziku podvodu, únosu, vydírání, vymáhání peněz, obtěžování, násilí nebo zastrašování, nebo pokud je tento majitel nezletilý či jinak právně nezpůsobilý.“

III. Skutkové okolnosti

- 7 Žalobce WM je skutečným majitelem 35 obchodních společností a realitní společnosti YO. Každá z těchto společností požádala, aby byl přístup k této informaci, definované v článku 3 zákona ze dne 13. ledna 2019, ve vztahu k žalobci omezen podle článku 15 téhož zákona, jelikož zpřístupnění této informace by jeho osobu a rodinu vystavilo závažné, skutečné a aktuální hrozbě „nepřiměřeného rizika, rizika podvodu, únosu, vydírání, vymáhání peněz, obtěžování, násilí nebo zastrašování“. Tyto žádosti byly zamítnuty rozhodnutími

G.I. E. LBR ze dnů 19. a 20. listopadu 2019, přičemž rozhodnutí týkající se realitní společnosti YO bylo vydáno dne 20. listopadu 2019.

IV. Argumenty účastníků řízení

1. WM

- 8 Žalobce tvrdí, že jakožto statutární zástupce obchodních společností činných na mezinárodní úrovni pod obchodní firmou XN je nucen pravidelně cestovat do zemí s nestabilními politickými režimy, kde panuje vysoká obecná kriminalita, která jej může vystavit značnému riziku únosu, omezení osobní svobody, násilí či dokonce smrti. Riziko by bylo ještě vyšší, pokud by byla zpřístupněna informace, že je řídicím pracovníkem a skutečným majitelem té či oné právnické osoby, protože toto postavení by založilo předpoklad, že je majitelem těchto právnických osob, a proto by pokus o obráně dotyčného o finanční prostředky byl ještě lukrativnější. Tyto okolnosti žalobce nutí zejména k tomu, aby si zajistil tělesnou stráž a uzavřel zvláštní pojistku pokrývající riziko únosu, jejíž pojistné by se výrazně zvýšilo, pokud by byla zveřejněna informace o tom, že je skutečným majitelem dotčených společností.
- 9 Žalobce předkládá na podporu své žádosti dva argumenty.
- 10 Zaprvé, ochrana poskytovaná zákonem prostřednictvím možnosti omezit přístup k informaci o skutečném majiteli by měla být posuzována nikoli ve vztahu k právnickým osobám, ale ve vztahu k osobě skutečného majitele. Jiný přístup by zkreslil smysl zákona a pojem skutečného majitele. Je proto třeba ověřit, zda skutečnému majiteli hrozí v tomto postavení vyšší riziko. Není podstatné, že realitní společnost YO v projednávaném případě nevyvíjí zvláště exponovanou činnost nebo činnost, která by byla sama o sobě spojena se zvýšeným rizikem.
- 11 Zadruhé, postavení skutečného majitele by mělo být posouzeno s ohledem na všechny právnické osoby, ve kterých má žalobce toto postavení, a nikoli pouze s ohledem na realitní společnost YO. Možnost omezit přístup k informacím je přiznána z důvodu subjektivního rizika, které hrozí určité osobě jakožto skutečnému majiteli právnické osoby. Jakmile tato fyzická osoba požívá této ochrany pro jedinou z těchto entit, přiznává se jí tím jedna nedělitelná ochrana vztahující se na všechny entity, v nichž má tato fyzická osoba postavení skutečného majitele.

1.2 G.I. E. Luxembourg Business Registers

- 12 G.I. E. LBR má za to, že situace žalobce nesplňuje požadavky zákona.
- 13 Zdůrazňuje obecnou filosofii předpisů Evropské unie, které byly podkladem k přijetí zákona ze dne 13. ledna 2019 a která spočívá v zajištění co možná nejširšího přístupu k informacím o totožnosti skutečných majitelů právnických

osob. Článek 15 zákona ze dne 13. ledna 2019 by měl být jakožto výjimka z obecné zásady vykládán restriktivně.

- 14 G.I. E. LBR nesouhlasí s tím, že by se WM mohl odvolávat, jakožto na „výjimečné okolnosti“, na to, že je vystaven „nepřiměřenému riziku, riziku podvodu, únosu, vydírání, vymáhání peněz, obtěžování, násilí nebo zastrašování“, jak vyžaduje zákon.
- 15 Co se týče pojmu „výjimečné okolnosti“, má G.I. E. LBR za to, že materiální podmínky, ve kterých žalobce vykonává svoji činnost, nebo majetková situace skutečného majitele nepředstavují výjimečné okolnosti, jelikož připustit opak by znamenalo přiznat mnoha osobám výjimku z článku 15 zákona ze dne 13. ledna 2019 a zbavilo by to tento zákon z velké části jeho podstaty.
- 16 Co se týče pojmu „riziko“, G.I. E. LBR uvádí, že toto riziko musí být závažné, skutečné, aktuální a musí osobě skutečného majitele reálně hrozit. Nesouhlasí s tím, že by přístup k informaci o postavení WM jakožto skutečného majitele realitní společnosti YO „nepřiměřeně zvyšoval riziko hrozící skutečnému majiteli“. Zvláště zpochybňuje, že by bylo možné z toho vyvozovat závěry o majetkové situaci skutečného majitele, anebo – pokud by bylo možné z toho dovodit majetkovou situaci – mohlo by to nepřiměřeně zvýšit hrozící riziko.
- 17 G.I. E. LBR mimoto poukazuje na to, že WM je uveden v obchodním rejstříku u realitní společnosti YO jakožto společník, přičemž pojem společníka je obecně ztotožňován s pojmem skutečného majitele. Informace obsažené v obchodním rejstříku přitom jsou každopádně veřejně přístupné, tudíž omezení přístupu k informaci o postavení skutečného majitele by pro žalobce nemělo žádný význam.
- 18 G.I. E. LBR ještě upřesňuje, že vyhledávací program registru skutečných majitelů neumožňuje vyhledávat na základě jmen skutečných majitelů, ale umožňuje pouze zvolit právnické osoby za účelem ověření totožnosti jejich skutečných majitelů. Nastavení jeho systému tedy neumožňuje bez vyložení značného úsilí zjistit veškeré struktury, ve kterých je fyzická osoba uvedena jako skutečný majitel.

V. Posouzení předkládajícího soudu

1. K pojmu „výjimečné okolnosti“

- 19 Aby mohl využít omezení přístupu k údajům o své osobě podle čl. 15 odst. 1 zákona z roku 2019, musí skutečný majitel prokázat, že jsou ve vztahu k němu dány „výjimečné okolnosti“.
- 20 Lucemburský zákonodárce provedl pojem „výjimečné okolnosti stanovené vnitrostátním právem“, uvedený v čl. 30 odst. 9 směrnice 2015/849, výrazem „níže uvedené výjimečné okolnosti“ a rozhodl, že „nepřiměřené riziko, riziko podvodu, únosu, vydírání, vymáhání peněz, obtěžování, násilí nebo zastrašování“

jsou samy o sobě výjimečnými okolnostmi, které mohou odůvodnit žádost o omezení přístupu k informacím uvedeným v [registru skutečných majitelů]“ (stanovisko komise pro justici poslanecké sněmovny, které zcela přejalo stanovisko vlády vyjádřené v komentáři k vládním pozměňovacím návrhům ze dne 8. října 2018).

- 21 Předkládající soud se nicméně zabývá otázkou, zda odkaz obsažený ve směrnici na upřesnění, které má být stanoveno vnitrostátním právem, může mít ve vnitrostátním právu podobu odkazu na „nepřiměřené riziko, riziko podvodu, únosu, vydírání, vymáhání peněz, obtěžování, násilí nebo zastrasování“, tedy na pojmy, které již jsou součástí podmínek použití právního režimu vycházejícího z unijního práva, a dále otázkou, jaké důsledky musí vnitrostátní soud případně vyvodit z mlčení vnitrostátního zákona ohledně upřesnění pojmu „výjimečné okolnosti“.

2. K pojmu „riziko“

- 22 Skutečný majitel musí krom toho prokázat, že by přístup k jeho údajům jej vystavil „nepřiměřenému riziku, riziku podvodu, únosu, vydírání, vymáhání peněz, obtěžování, násilí nebo zastrasování“. Zákon provádějící směrnici zde v podstatě převzal znění čl. 30 odst. 9 směrnice 2015/849, ve znění změn.
- 23 Předkládající soud nicméně poukazuje na to, že vymezení pojmu riziko, které má být zohledňováno, bylo s přijetím směrnice 2018/843 pozměněno, když se vystavení „riziku podvodu, únosu, vydírání, násilí nebo zastrasování“ změnilo na vystavení „nepřiměřenému riziku, riziku podvodu, únosu, vydírání, vymáhání peněz, obtěžování, násilí nebo zastrasování“. Tento vývoj by mohl být, vzhledem k přidání kritéria „nepřiměřenosti“, považován ve vztahu ke skutečným majitelům za zpřísnění podmínek pro omezení přístupu k informacím.
- 24 Předkládající soud mimoto uvádí, že ve francouzském znění směrnice je podmínka formulována dvěma různými způsoby: v bodě 36 odůvodnění se hovoří o vystavení „nepřiměřenému riziku – bez čárky na tomto místě textu – podvodu, únosu, vydírání, vymáhání peněz, obtěžování, násilí nebo zastrasování“, zatímco článek 30 uvádí vystavení „nepřiměřenému riziku, riziku podvodu, únosu, vydírání, [vymáhání peněz], obtěžování, násilí nebo zastrasování“. Stejný rozdíl nalezneme v anglickém znění směrnice, nikoli však například v německém znění.
- 25 Toto rozdílné znění umožňuje dva různé výklady. V první verzi výkladu je podmínka existence rizika splněna, pokud je skutečný majitel vystaven nepřiměřenému riziku, a to jakékoli povahy, nebo řadě jiných specifických rizik (podvod, únos, vydírání, vymáhání peněz, obtěžování, násilí nebo zastrasování), která však nemusí být nepřiměřená. Podle druhé verze výkladu je podmínka existence rizika splněna, pokud je skutečný majitel vystaven řadě výše uvedených rizik, přičemž se vždy jedná o riziko specifické a nepřiměřené.

- 26 Vzhledem k tomu, že nepřesnost v textu nemůže být vyjasněna pomocí rozboru přípravných jednání při přijímání směrnice 2018/843, je nutné ji předložit k výkladu Soudnímu dvoru Evropské unie.
- 27 Předkládající soud uvádí, s odkazem na žalobní důvod předložený WM, že definice pojmu „riziko“ kromě toho vzbuzuje otázku, zda má být dotčené riziko posuzováno pouze vůči osobě skutečného majitele v jeho vztazích s konkrétní právnickou osobou, jejímž je skutečným majitelem a ohledně které požádal o omezení přístupu k informacím, nebo zda je třeba brát v úvahu postavení skutečného majitele, které má tato osoba ve vztahu k jiným právnickým osobám a které by mohlo vytvářet nebo zvyšovat hrozící riziko. Předkládající soud má za to, že by mohlo být relevantní posoudit, zda jiné postavení, než je postavení skutečného majitele, v jiné entitě, jako například postavení statutárního zástupce společnosti, zaměstnance nebo druha/manžela skutečného majitele, statutárního zástupce společnosti nebo zaměstnance, může být bráno v úvahu při posouzení rizika.
- 28 Nakonec si předkládající soud klade otázku, s odkazem na argumentaci G.I. E. LBR, zda skutečnost, že je WM skutečným majitelem právnických osob podnikajících pod firmou XN, nebo že má v těchto právnických osobách přinejmenším účast, je veřejně známá, nebo zda skutečnost, že je tato informace snadno dostupná jinými způsoby než vyhledáváním v registru skutečných majitelů, podporují stanovisko žalobce. Je proto třeba v tomto smyslu předložit předběžnou otázku Soudnímu dvoru Evropské unie.

3. K pojmu „nepřiměřené“ riziko

- 29 Předkládající soud tvrdí, že se kritérium „nepřiměřenosti“ patrně použije v každém případě za účelem posouzení žádosti o omezení přístupu k informacím o skutečném majiteli, ať se jedná o všeobecné nebo specifické riziko.
- 30 Použití tohoto kritéria vyžaduje poměření dvou zájmů, které jsou stejnou měrou hodny ochrany. Článek 30 odst. 9 směrnice 2015/849 proto vzbuzuje otázku, jaké protichůdné zájmy mají být při jeho použití poměřovány. První výklad tohoto ustanovení, vycházející z účelu směrnice 2015/849, proti sobě staví na jedné straně transparentnost sledovanou směrnicí 2015/849 v rámci boje proti praní peněz a financování terorismu a na druhé straně ochranu fyzické, mravní a majetkové integrity skutečného majitele, která může být narušena podvody, únosy, vydíráním, vymáháním peněz, obtěžováním, násilím nebo zastrašováním ze strany třetích osob.
- 31 Druhý výklad zohledňuje body odůvodnění směrnice, které předcházejí normativnímu textu a slouží k vysvětlení jeho dosahu. Kritérium nepřiměřenosti, neexistující ve směrnici 2015/849, bylo zavedeno směrnicí 2018/843, zejména bodem 36 jejího odůvodnění. Ten hovoří o právu na soukromý život, které má patrně širší, ale současně i užší rozsah než aspekty ochrany fyzické, mravní a majetkové integrity (chápané v kontextu předcházení všeobecnému riziku a/nebo

riziku podvodu, únosu, vydírání, vymáhání peněz, obtěžování, násilí nebo zastrasování), jakož i o právu na ochranu osobních údajů, které se rovněž jeví být užším hlediskem než ochrana fyzické, mravní a majetkové integrity.

VI. Odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 32 S ohledem na všechny předcházející úvahy a na pochybnosti spojené s výkladem čl. 30 odst. 9 směrnice (EU) 2015/849, který je nezbytný pro vyřešení sporu v původním řízení, předkládá Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (obvodní soud v Lucemburku) Soudnímu dvoru Evropské unie k rozhodnutí následující předběžné otázky.

VII. Předběžné otázky

- 33 Otázka č. 1 týkající se pojmu „výjimečné okolnosti“

1 a) Může být čl. 30 odst. 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/843 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice (EU) 2015/849 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu a směrnice 2009/138/ES a 2013/36/EU, v rozsahu, v němž podmiňuje omezení přístupu k informacím o skutečných majitelích „výjimečnými okolnostmi stanovenými vnitrostátním právem“, vykládán tak, že umožňuje, aby vnitrostátní právo definovalo pojem „výjimečné okolnosti“ pouze jako „nepřiměřené riziko, riziko podvodu, únosu, vydírání, vymáhání peněz, obtěžování, násilí nebo zastrasování“, tedy pomocí pojmů, které jsou již nyní podmínkou pro uplatnění omezení přístupu k informacím na základě znění výše uvedeného čl. 30 odst. 9?

1 b) V případě záporné odpovědi na otázku č. 1 a) a v případě, kdy vnitrostátní právo provádějící směrnici nedefinovalo pojem „výjimečné okolnosti“ jinak než odkazem na neúčinné pojmy „nepřiměřené riziko, riziko podvodu, únosu, vydírání, vymáhání peněz, obtěžování, násilí nebo zastrasování“, je třeba vykládat výše uvedený čl. 30 odst. 9 tak, že umožňuje vnitrostátnímu soudu, aby nepřihlížel k podmínce spočívající ve „výjimečných okolnostech“, nebo má tento soud nahradit nečinnost vnitrostátního zákonodárce a vymezit obsah pojmu „výjimečné okolnosti“ v rámci soudcovské tvorby práva? V posledně uvedeném případě, vzhledem k tomu, že se podle výše uvedeného čl. 30 odst. 9 jedná o podmínku, jejíž obsah je stanoven vnitrostátním právem, je možné, aby Soudní dvůr Evropské unie poskytl vnitrostátnímu soudu v tomto směru určité vodítko? V případě kladné odpovědi na posledně uvedenou otázku, jaké jsou hlavní zásady, kterými se má vnitrostátní soud řídit při stanovení obsahu pojmu „výjimečné okolnosti“?

- 34 Otázka č. 2 týkající se pojmu „riziko“

2 a). Má být čl. 30 odst. 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/843 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice (EU) 2015/849 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu a směrnice 2009/138/ES a 2013/36/EU, v rozsahu, v němž podmiňuje omezení přístupu k informacím o skutečných majitelích „nepřiměřeným rizikem, rizikem podvodu, únosu, vydírání, vymáhání peněz, obtěžování, násilí nebo zastrahování“, vykládán tak, že odkazuje na všech osm případů, z nichž první odpovídá všeobecnému riziku podléhajícímu podmínce nepřiměřenosti a sedm následujících odpovídá specifickým rizikům nepodléhajícímu podmínce nepřiměřenosti, nebo tak, že odkazuje na všech sedm případů, z nichž každý odpovídá specifickému riziku podléhajícímu podmínce nepřiměřenosti?

2 b). Má být čl. 30 odst. 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/843 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice (EU) 2015/849 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu a směrnice 2009/138/ES a 2013/36/EU, v rozsahu, v němž podmiňuje omezení přístupu k informacím o skutečných majitelích existencí „rizika“, vykládán tak, že omezuje posouzení existence a rozsahu tohoto rizika pouze na vazby skutečného majitele k právnické osobě, ve vztahu k níž konkrétně žádá o omezení přístupu k informacím o jeho postavení skutečného majitele, nebo tak, že vyžaduje zohlednění vazeb, které pojí dotčeného skutečného majitele k dalším právnickým osobám? Pokud je třeba zohlednit vazby k dalším právnickým osobám, je třeba zohlednit pouze postavení skutečného majitele v dalších právnických osobách, nebo je třeba zohlednit každou jakkoli existující vazbu k dalším právnickým osobám? Pokud je třeba zohlednit každou jakkoli existující vazbu k dalším právnickým osobám, má povaha této vazby dopad na posouzení existence a rozsahu rizika?

2 c). Má být čl. 30 odst. 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/843 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice (EU) 2015/849 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu a směrnice 2009/138/ES a 2013/36/EU, v rozsahu, v němž podmiňuje omezení přístupu k informacím o skutečných majitelích existencí „rizika“, vykládán tak, že vylučuje využití ochrany vyplývající z omezení přístupu k informacím, pokud jsou tyto informace nebo jiné skutečnosti tvrzené skutečným majitelem k prokázání existence a rozsahu hrozícího „rizika“ snadno dostupné třetím osobám prostřednictvím jiných informačních zdrojů?

3. Jaké protichůdné zájmy mají být zohledněny při uplatnění čl. 30 odst. 9 Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/843 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice (EU) 2015/849 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu a směrnice 2009/138/ES a 2013/36/EU, v rozsahu, v němž podmiňuje omezení přístupu k informacím o skutečném majiteli existencí „nepřiměřeného“ rizika?

PRACOVNÍ DOKUMENT